

om Finantsloven maaskee i enkelte Henseender bliver bedre derved, bliver Finantsvæsenet i mange andre Henseender mindre godt besørget, naar man ikke holder sig strengt til at være færdig til bestemt Tid; der kommer da let en Sløvhed ind i alle de Meddelelser, der skulle skee til Finantsministeren, som det ikke er gavnligt at lade faae Overhaand. Kunde man nu sige: Her er Finantsloven, hele Materialet er her, men der er Grunde, der bevæge os til ikke nu at fremlægge den, saa havde man beviist, at Regjeringsmaskineriet var blevet ved at gaae, som det bør, og Alt havde da været, som det skulde være; men nu bliver tilbage hos mig personlig den Overthdning, at det ikke er saa. Saa snart man kunde begynde at tænke sig, at Rigsdagen vilde blive udsat, er der kommen Sløvhed og Slaphed ind i alle de Forretningsgrene, der høre til Finantsvæsenet; tager jeg fejl, skal det glæde mig, og jeg skal gjerne lade mig overbevise ved Kjendsgjerninger. Naar man vil sammenholde to Paragrapher i Grundloven, vil man see, at skjøndt ganske vist ogsaa Bekvemmelighedshensynet er kommet i Betragtning, er det dog ganske andre Hensyn, der ere tagne med Hensyn til Tiden for Rigsdagens Sammentalselse. § 45 i Grundloven siger nemlig, at Rigsdagen skal komme sammen til en vis Datum af sig selv, ifald den ikke er bleven sammenkaldt forinden, og § 52 siger, at paa den ordinære Rigsdag, som da er tilstede, skal Finantsloven fremlægges, og i disse 2 Paragrapher ligger Rigsdagens store Magt til at fremtvinge, at den tidlig nok lærer hele den finantzielle Administration at kjende. Jeg kommer tilbage til, at det altid er forekommet mig, at Bestemmelsen i Grundlovens § 45 ikke burde staae der, og at den eneste Tvang, der burde være for at faae Regjeringen til betimelig at indkalde Rigsdagen, var den, at naar den ikke inden 1ste April fik Finantsloven vorteret, havde den ingen Penge — og at § 45 paa en Maade svækker Betydningen af § 52. Det har altid været min Mening, men nu staaer Paragraphen der, og nu skulle vi ikke, uden at vi faae andre og gylbigere Grunde, lade et Tilfælde som dette gaae ubemærket hen. Naar Regjeringen træder frem og siger: Vi erkjende, at Grundlovens Bud kun havde været

fuldstændig efterkommet paa denne Maade, ved nemlig at Finantsloven nu var bleven forelagt, og at dette er den ene rette Maade at betegne en ordinær Rigsdag paa, saa siger jeg forstaae vi hinanden; men naar Regjeringen, gennem forskellige mindre og sibeordnede Betragtninger, gjør det mindre klart, at dette er Meningen, saa skulle vi ikke, med al den personlige Tillid, vi end kunne have til den, lade os tvinge over paa en Fortolkning, som vi ikke kunne være tjente med. Jeg troer ikke, at man ved den Maade, hvorpaa man har søgt at forsvare, at Finantsloven ikke er kommen frem, har gjort Stillingen bedre eller klarere. Jeg skal som sagt stemme for Beslutningen, men jeg er overbevist om, at der ved denne Leilighed ikke har været samlet nogen ordinær Rigsdag. Naar den ærede Kultusminister har meent, at Forstaaelsen af Bestemmelsen om, at Finantsloven „strax“ skal forelægges, skulde tages i Timeviis, saa har det ikke noget Bæsfentligt at betyde. Jeg siger, at inden Finantsloven bliver forelagt, er den ordinære Rigsdag ikke begyndt, det er da kun en Rigsdag, som er samlet, enten efter Kongens Dnsse eller efter Rigsdagens egen Pligt.

C. B. Nimestad: Jeg skal først erklære, at jeg er enig med den ærede Kultusminister i den Maade, hvorpaa han betragtede en Sammentalselse af Rigsdagen i December Maaned, thi jeg har ikke nogen god Tro til Arbeidet i et Udvalg i Julen; jeg troer, der udrettes mere i Januar. Den ærede Ministers Fortolkning af Grundlovens § 52 kan jeg derimod ikke ganske tiltræde. Han meente, at Ordet „strax“ kunde forstaaes saaledes, at Finantsministeren formelig skulde løbe hen og strax ved Rigsdagens Sammentræden aflevere Finantsloven, men det er ikke Meningen med Ordet „strax“. Meningen med dette Ord er ganske klar, nemlig den, at naar Rigsdagen er sat, maa der ikke foregaae andre Ting, før Finantsloven er fremlagt, der maa Intet komme imellem; hvis der gjør det, selv om det blot er en Forhandling som den idag, selv om det kun er Fremlæggelsen af et Forslag fra Regjeringen om at udsætte Møderne, saa er det Noget, der først mælt taget ikke lovlig maatte komme imellem,